

опиватся безпрестанно, ако и да знаѣтъ, че това врѣди здравье-то имъ и прави гы несчастны: тѣкмо така ся находятъ люди, които лъжїтъ, ако и да знаѣтъ, че кога имъ ся узнае лъжа-та, доходятъ до това, чото послѣ никой вече не гы вѣрва, а всякой гы ненавижда и презира навсѣдѣ. Тіи человѣци говорятъ толкова повече лъжи, колкото по-малко могїтъ да гы усѣтятъ, че лъжїтъ; зачтото кой може да знае, чо има другъ на ума си? Общество то обаче имаше нуждѣ да найде способъ, чрезъ когото да принуждава такывы человѣци да казватель истинѣ. Найдобро средство ся видѣ *клятва-та*. Послушайтѣ дѣца, да ви изясни това слово.

Трѣба да знаете, че человѣци-ти сѫ были всяко-гага увѣрени, че Богъ знае всичко, даже и самы-ты мысли на человѣци-ты; че може да направи все, чо поиска, и че ненавиди всякѫ злобѣ и наказва. И мы, ваши родители, и всички разумни человѣци, сме увѣрени въ тѣжѣ истинѣ. И така кога говори нѣкой нѣчто, и не знаемъ истинѣ ли говори или лъже, нито пакъ можемъ съ другъ начинъ да ся научимъ, да ли е така, както той казва, или нѣ; тогава му говорятъ сѫдї-ти: виждь, мы не знаемъ истинѣ ли казвашь, или лъжешь; ако бы знаили, че лъжешь, щахме да тя накажемъ. На мѣсто настъ има да тя накаже Богъ, зачтото Богъ обычя истинѣ, и наказва за лъжї. Тогава го накарватъ да каже предъ священы лица, какво вѣрва и той, че Богъ